

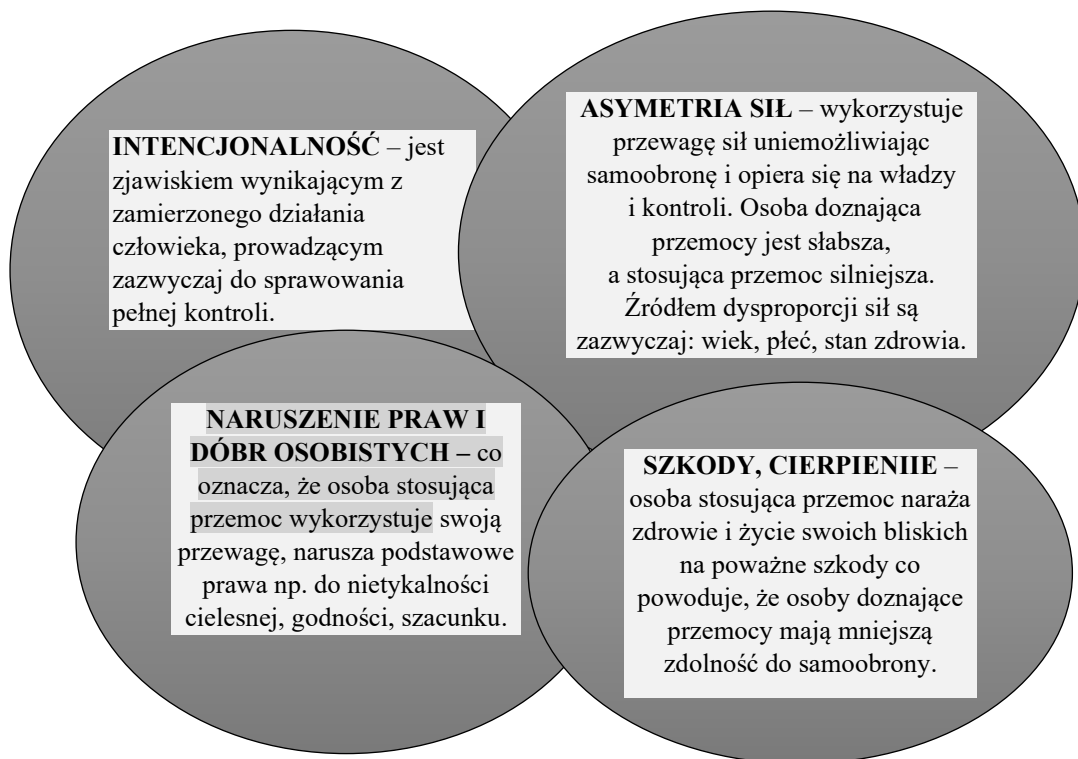
CZYM JEST PRZEMOC DOMOWA I JAK SOBIE Z NIĄ RADZIĆ ?

Przemoc domowa jest zjawiskiem niezwykle drastycznym zarówno w aspekcie szkód jakie niesie dla zdrowia psychicznego, fizycznego jak i dla rodziny dotkniętej przemocą. Problem ten występuje we wszystkich społeczeństwach, dotyczy ludzi bez względu na status społeczny, wiek, płeć, czy wykształcenie.

W świetle art. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej, przemoc - to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności: narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę, ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej, istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

„Przemoc to celowe użycie siły fizycznej albo władzy przeciwko drugiemu człowiekowi lub grupie ludzi, prowadzące lub stwarzające ryzyko uszkodzenia ciała, śmierci, krzywdy psychicznej.”

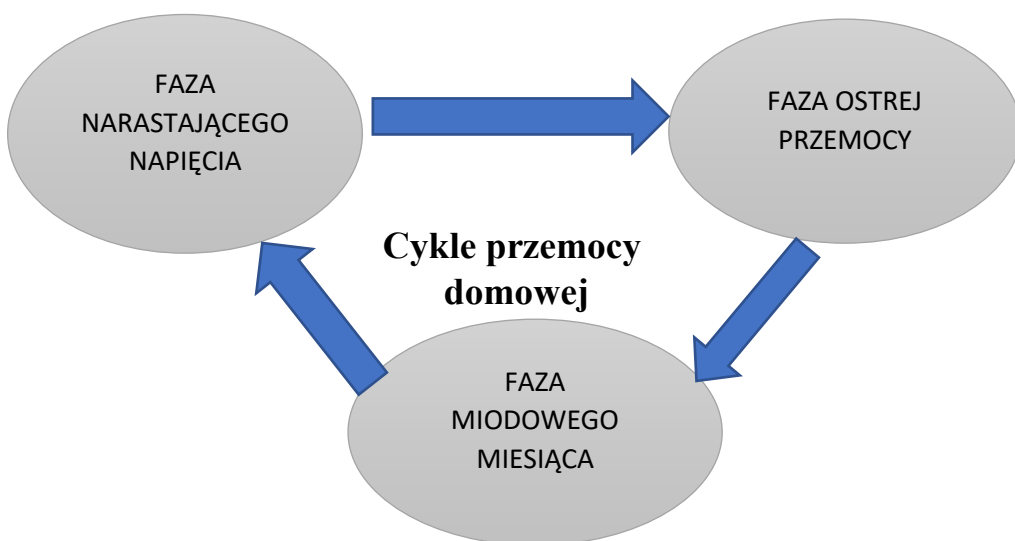
Przemoc domowa jest zjawiskiem nie zawsze łatwym do rozpoznania. Aby rozpoznać ją należy zwrócić uwagę na cztery charakterystyczne kryteria:

Przemoc domowa to zamierzone i wykorzystujące przewagę sił działanie przeciw członkowi rodziny, naruszające jej prawa i dobra osobiste, powodujący szkody i cierpienie.

CYKLE PRZEMOCY

Przemoc nie jest jednorazowym aktem, lecz procesem który ma tendencję do powtarzania się. Nie zatrzymana przemoc- narasta. Na cykl przemocy składają się trzy następujące po sobie fazy: faza narastania napięcia, faza ostrej przemocy i faza miodowego miesiąca.

Faza narastania napięcia

Tę pierwszą fazę cyklu przemocy charakteryzuje pojawianie się coraz więcej sytuacji konfliktowych oraz wyczuwalny wzrost napięcia w związku. Jeden z partnerów staje się drażliwy, każdy drobiazg wyprowadza go z równowagi, jest ciągle spięty, poirytowany, a swoje emocje wyładowuje na drugiej osobie, może ją poniżać, krytykować. Nie panuje nad swoim gniewem.

Osoba doświadczająca przemocy stara się opanować sytuację – uspokaja partnera, spełnia wszelkie jego zachcianki, przeprasza sprawcę „na wszelki wypadek”.

Ponadto często u osoby doświadczającej przemocy pojawiają się różne dolegliwości: bóle żołądka i głowy, bezsenność i utrata apetytu, wpada w apatię, traci energię do życia lub staje się niespokojna i pobudliwa nerwowo - jest to wynik narastającego napięcia.

Faza ostrej przemocy

W tej fazie napięcie, które narastało w partnerze znajduje upust. Zachowanie jego staje się bardzo nieprzewidywalne. Dochodzi do eksplozji zachowań agresywnych, które mogą objawiać się m.in. biciem, kopaniem, grożeniem, duszeniem. Można zaobserwować również silne natężenie agresji słownej. Skutki użytej przemocy mogą być różne – podbite oko, połamane kości, obrażenia wewnętrzne itp.

Osoba doświadczająca przemocy czuje się bezradna, bo nic nie pomaga (ani bycie miłą, ani unikanie, ani bierne poddawanie się mu). Niezależnie jak osoba doświadczająca się stara wściekłość osoby stosującej przemoc coraz bardziej narasta. Po ataku często osoba doznająca przemocy jest w szoku. Odczuwa wstyd i przerażenie, jest oszołomiona, odczuwa złość i bezradność, traci ochotę do życia.

Faza miodowego miesiąca

To faza skruchy i okazywania miłości. W tej fazie osoba stosująca przemoc w momencie, kiedy wyładował już swoje emocje i wie, że przekroczył różne granice, zmienia się w zupełnie inną osobę. Zaczyna okazywać skruchę, ciepło i miłość. Przynosi kwiaty, prezenty, zachowuje się tak, jakby przemoc nigdy nie miała miejsca. Zaczyna przeproszać partnera/kę za to co zrobił, żałuje swojego zachowania, obiecuje że „TO” już nigdy się nie powtórzy, że nie wie zupełnie co się z nim stało, starając się znaleźć zewnętrzne wytłumaczenia dla swojego zachowania.

Osoba doznająca przemocy zaczyna wierzyć, że osoba stosująca przemoc się zmieniła, a przemoc była jedynie incydentem.

Ważne. Faza miodowego miesiąca demobilizuje osobę doświadczającą przemocy, a u sprawcy utrwala poczucie bezkarności i nadzieję, że następnym razem jakoś sobie poradzi i uzyska przebaczenie. Prawdziwym zagrożeniem jednak jakie niesie ta faza jest fakt, że przemoc w następnym cyklu bywa jeszcze gwałtowniejsza.

Cykliczność przemocy sprawia, że osobom doznającym przemocy trudno jest podjąć działania mające na celu zatrzymanie przemocy. Cykle takie mogą trwać przez wiele lat. Zwykle fazy „miodowego miesiąca” się skracają, a fazy narastającego napięcia i gwałtownej przemocy wydłużają się i przebiegają bardziej dramatycznie.

Pamiętaj !

Osoba doznająca przemocy domowej nie ponosi odpowiedzialności za to, że partner stosuje przemoc.

Odpowiedzialność za swoje zachowanie ponosi jedynie osoba, która dopuszcza się stosowania przemocy.

RODZAJE, FORMY I SKUTKI PRZEMOCY

RODZAJE PRZEMOCY	FORMY PRZEMOCY	SKUTKI PRZEMOCY
PRZEMOC FIZYCZNA	✓ popychanie, ✓ szarpanie, ✓ ciągnięcie, ✓ szturchanie, ✓ kląpsy, ✓ ciągnięcie za uszy, włosy, ✓ szczypanie, ✓ kopanie, ✓ bicie ręką, ✓ uderzanie w twarz tzw. policzek, ✓ obezwładnianie	Uszkodzenie ciała – urazy, rany, złamania, stłuczenia, zadrapania, siniaki, poparzenia, skutki choroby w wyniku stresu pourazowego (życie w stresie, lęku, strachu, napady paniki).
PRZEMOC PSYCHICZNA	✓ obrażanie, ✓ wyzywanie, ✓ krytykowanie, ✓ straszenie, grożenie, ✓ osądzanie, oskarżanie, ✓ używanie wulgaryzmów, ✓ wyśmiewanie, zawstydzanie, ✓ izolowanie, ✓ ujawnianie tajemnic, ✓ wymuszanie podporządkowania, posłuszeństwa, ✓ wmawianie np. choroby psychicznej.	✓ Zniszczenie poczucia własnej wartości i godności, ✓ osłabienie fizycznych i psychicznych zdolności stawiania oporu, ✓ odizolowanie od zewnętrznych źródeł wsparcia, całkowite uzależnienie od osoby stosującej przemoc, stały strach, stres, utrata nadziei.
PRZEMOC SEKSUALNA	✓ gwałt, ✓ wymuszanie pożycia seksualnego, ✓ wymuszanie nieakceptowanych praktyk seksualnych, ✓ zmuszanie do seksu z osobami trzecimi, ✓ sadyzm w pożyciu, ✓ wyśmiewanie wyglądu ciała i krytyka zachowań seksualnych itp.	✓ Obrażenia fizyczne, ✓ ból, cierpienie, ✓ obniżona samoocena, i poczucie własnej wartości, ✓ utrata poczucia atrakcyjności i godności, ✓ zaburzenia seksualne, oziębłość, lęk, strach, ✓ unikanie seksu, niechęć i obawa do przedstawicieli płci przeciwnej, itp.
PRZEMOC EKONOMICZNA	✓ celowe niszczenie czyjejś własności, ✓ pozbawienie środków lub stwarzanie warunków, w których nie są zaspokajane niezbędne potrzeby np. niszczenie rzeczy, kradzież, zabieranie pieniędzy, ✓ nie łożenie na utrzymanie osób, wobec których istnieje taki obowiązek ✓ przeglądanie korespondencji, ✓ demolowanie mieszkania, ✓ dysponowanie czyjąś własnością, ✓ sprzedawanie osobistych lub wspólnych rzeczy itp.	✓ Całkowita zależność finansowa od partnera, ✓ niezaspokajanie podstawowych potrzeb życiowych: bieda, zniszczenie poczucia godności, wartości, znalezienie się bez środków do życia.
PRZEMOC ZA POMOCĄ	✓ wyzywanie, straszenie, poniżenie osoby w internecie lub przy użyciu telefonu,	✓ Zniszczenie poczucia własnej wartości i godności,

ŚRODKÓW KOMUNIKACJI	✓ robienie zdjęć lub rejestrowanie filmów bez zgody, ✓ publikowanie w internecie lub rozsyłanie telefonem zdjęć, filmów, tekstów, które obrażają, ośmieszają.	
INNE	✓ zaniedbanie ✓ naruszenie obowiązku do opieki ze strony bliskich; ✓ zaniechanie działań, szczególna forma przemocy ekonomicznej, niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych, emocjonalnych np. wyżywienia, ubrania, higieny, ochrony, poczucia bezpieczeństwa, wychowania, opieki lekarskiej, brak pomocy w chorobie. ✓ niszczenie mienia, ✓ wynoszenie sprzętów, ✓ zmuszanie do picia alkoholu.	✓ Utrata poczucia bezpieczeństwa, ✓ poczucie odrzucenia, ✓ bieda, niedożywienie, niska waga, częsty głód, ✓ brudne włosy, niewłaściwe lub brudne ubranie, ✓ objawy braku opieki medycznej, ✓ brak uwagi, zainteresowania ze strony opiekuna.

Być może takie doświadczenie jest Twoim udziałem. Może boisz się wracać do swojego domu, bo nie wiesz co Cię w nim czeka, ciągle myślisz, czy uda się przeżyć dzień bez wyzwisk, ubliżania, urazów. Cierpisz, żyjesz w ciągłej niepewności. Nie musisz godzić się na przemoc ani jej tłumaczyć – CZAS DZIAŁAĆ !

Doświadczenie przemocy jest problemem złożonym. Pierwszy krok i sięgnięcie po pomoc dla osoby dotkniętej przemocą jest trudne. Wymaga pokonania własnych obaw o reakcję innych, strachu przed zmianami oraz konsekwencjami w podejmowaniu działań. Jeżeli w Twojej rodzinie chociaż raz pojawił się akt przemocy – REAGUJ !

Pamiętaj, jest na świecie wiele osób, które uwolniły się z destrukcyjnych związków i przestały doznawać przemocy. Ty także możesz być jedną z nich.

Masz prawo do:

- życia w rodzinie wolnej od przemocy;
- ochrony prawnej Twojego życia, zdrowia, czci i dobrego imienia;
- samodzielnego decydowania o swoim życiu osobistym;
- żądania od organów publicznych ochrony Ciebie i Twoich dzieci przed przemocą, w tym ze strony osoby najbliższej;
- zapewnienia natychmiastowej pomocy medycznej w przypadku gdy wymaga tego Twój stan zdrowia, wydania zaświadczenia lekarskiego;
- poradnictwa rodzinnego, socjalnego, psychologicznego, prawnego;

- żądania od organów ścigania wszczęcia postępowania przygotowawczego wobec osoby stosującej przemoc w Twojej rodzinie, w razie potrzeby konieczności jej izolacji;
- pomocy ze strony służb publicznych.

PRAWO WOBEC PROBLEMU PRZEMOCY DOMOWEJ

Podstawowymi aktami prawnymi odnoszącymi się do sytuacji osób doznających przemocy domowej oraz określającymi zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej dla organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego są:

1. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej,
2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”.

W 1995 r. przyjęto Polską Deklarację w Sprawie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, w której ujęto:

1. Każdy człowiek ma prawo do życia w środowisku rodzinnym, wolnym od przemocy, która jest naruszeniem praw i dóbr osobistych.
2. Człowiek doświadczający przemocy nie może być za nią obwiniany.
3. Dzieci i młodzież mają prawo do wzrastania w bezpiecznym środowisku wolnym od przemocy, a obowiązkiem dorosłych jest to im zapewnić.
4. Każdy człowiek doświadczający przemocy ma prawo do pomocy prawnej, socjalnej, psychologicznej, i medycznej, bez naruszania jego godności osobistej.
5. Każdy człowiek ma prawo do wiedzy potrzebnej do radzenia sobie z przemocą.
6. Każdy człowiek ma prawo do przeciwdziałania przemocy domowej.
7. Każdy człowiek ma obowiązek udzielania pomocy osobom doświadczającym przemocy domowej.

Polskie prawo ściga sprawców przestępstw przeciwko bliskim za:

- pozbawienie wolności - art. 189 §1 k.k.

Kto pozbawia człowieka wolności, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

- groźby karalne - art. 190.

Kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub na szkodę osoby dla niej najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w osobie, do której została skierowana lub której dotyczy, uzasadnioną obawę, że będzie spełniona, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

- nękanie - art. 190a §1 k.k.

Kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby dla niej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia lub istotnie narusza jej prywatność, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

- zmuszanie do określonego zachowania. Utrudnianie korzystania z lokalu mieszkalnego art. 191

Kto, stosując przemoc wobec osoby lub groźbę bezprawną, zmusza ją lub inną osobę do określonego działania, zaniechania lub znoszenia, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

- gwałt - art. 197 §1 k.k.

Kto przemocą, groźbą bezprawną lub podstępem doprowadza inną osobę do obcowania płciowego, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 15.

- znęcanie się art. 207. k.k.

§ 1. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 1a. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą nieporadną ze względu na jej wiek, stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 2. Jeżeli czyn określony w § 1 lub 1a połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

- zaniedbanie - art. 209 §1 k.k.

Kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo

innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Środkami karnymi są:

- art. 39 pkt 2b wraz art. 41a k.k.

zakaz przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu.

- art. 39 pkt 2e wraz art. 41a k.k.

nakaz okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym.

- art. 72 §1 pkt. 5, 6, 6a, 6b, 7, 7a, 7b k.k.

Zawieszając wykonanie kary, sąd zobowiązuje, a jeżeli orzeka środek karny, może zobowiązać skazanego do:

5) powstrzymania się od nadużywania alkoholu lub używania innych środków odurzających,

6) poddania się terapii uzależnień,

6a) poddania się terapii, w szczególności psychoterapii lub psychoedukacji,

6b) uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych,

7) powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach,

7a) powstrzymania się od kontaktowania się z pokrzywdzonym lub innymi osobami w określony sposób lub zbliżania się do pokrzywdzonego lub innych osób,

7b) opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym.

Kodeks postępowania karnego przewiduje:

- art. 275a kpk. nakaz opuszczenia przez oskarżonego lokalu mieszkalnego; zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego

§ 1. Tytułem środka zapobiegawczego można nakazać oskarżonemu o przestępstwo popełnione z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej okresowe opuszczenie lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym i jego najbliższego otoczenia lub zakazać mu zbliżania się do pokrzywdzonego na wskazaną odległość, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że oskarżony ponownie popełni przestępstwo z użyciem przemocy wobec tej osoby, zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa grozi.

§ 2. W postępowaniu przygotowawczym środek przewidziany w § 1 stosuje się na wniosek Policji albo z urzędu.

MOŻE TO RÓWNIEŻ ZROBIĆ PROKURATOR !!!

PAMIĘTAJ !!!

Prawo jest Twoim sprzymierzeńcem. Daje Ci również możliwość do skorzystania z bezpłatnej pomocy.

Art. 3.1. Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy domowej

1. Osobie doznającej przemocy domowej udziela się bezpłatnej pomocy, w szczególności w formie:

- 1) poradnictwa medycznego, psychologicznego, prawnego, socjalnego, zawodowego i rodzinnego;
- 2) interwencji kryzysowej i wsparcia;
- 3) ochrony przed dalszym krzywdzeniem, przez uniemożliwienie osobie stosującej przemoc domową korzystania ze wspólnie zajmowanego mieszkania z osobą doznającą przemocy domowej oraz zakazanie kontaktowania się i zbliżania się do osoby doznającej przemocy domowej;
- 4) zapewnienia osobie doznającej przemocy domowej bezpiecznego schronienia w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla osób doznających przemocy domowej;
- 5) badania lekarskiego w celu ustalenia przyczyn i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy domowej oraz wydania zaświadczenia lekarskiego w tym przedmiocie;
- 6) zapewnienia osobie doznającej przemocy domowej, która nie ma tytułu prawnego do lokalu zajmowanego wspólnie z osobą stosującą przemoc domową, pomocy w uzyskaniu mieszkania.

Podjął/aś decyzję, że już nie pozwolisz się krzywdzić... zgłosił/aś się do odpowiednich służb, została wszczęta procedura „Niebieskie Karty” - nie obawiaj się. Procedura „Niebieskie Karty” ma na celu zatrzymanie przemocy w Twoim domu.

**Podjęmowanie interwencji
w środowisku wobec
osoby/rodziny dotkniętej
przemocą domową
odbywa się w oparciu
o procedurę
„Niebieskie Karty”
i nie wymaga zgody osoby
dotkniętej przemocą.**

PROCEDURA NIEBIESKIE KARTY

Procedura „Niebieskie Karty” to procedura interwencyjno – pomocowa. Oznacza to, że łączy działania podejmowane przez przedstawicieli służb w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia, łamania praw członków rodziny, w której dochodzi do przemocy celem zapewnienia doraźnego bezpieczeństwa oraz działania służące zapewnieniu długofalowej specjalistycznej pomocy, dostarczenie sił i mocy do uwolnienia się od osoby stosującej przemoc domową. Wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” następuje poprzez wypełnienie formularza „Niebieska

Karta – A”. Kartę wypełnia przedstawiciel właściwej służby, w toku prowadzonych czynności służbowych, gdy poweźmie podejrzenie o stosowaniu przemocy domowej.

Do wypełnienia formularza „Niebieska Karta – A” są zobowiązani: pracownik socjalny jednostki organizacyjnej pomocy społecznej oraz specjalistycznego ośrodka wsparcia dla osób doznających przemocy domowej, funkcjonariusz policji, asystent rodziny, żołnierz żandarmerii wojskowej, nauczyciel, lekarz, pielęgniarka, położna lub ratownik medyczny, przedstawiciel gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, pedagog, psycholog lub terapeuta jednostki, która ma swojego przedstawiciela w Zespole Interdyscyplinarnym.

Oznacza to, że każdemu z wyżej wymienionych specjalistów możesz powiedzieć o swojej sytuacji domowej i ma on obowiązek uruchomić procedurę „Niebieskie Karty”, wypełniając formularz „NK-A”, jeśli będzie miał podejrzenie, że w Twojej rodzinie dochodzi do przemocy domowej.

Podczas wypełniania formularza „Niebieska Karta - A” przedstawiciel instytucji zobowiązanej do realizacji procedury:

- ✓ spíše dane personalne Twoje i Twoich bliskich (wiek, stopień pokrewieństwa, adres zamieszkania, telefony kontaktowe, miejsca zatrudnienia i edukacji, w przypadku dzieci);
- ✓ spíše dane ewentualnych świadków przemocy (adres i telefon kontaktowy);
- ✓ przeanalizuje z Tobą katalog agresywnych zachowań, aby pomóc Ci zidentyfikować te, których doświadczasz od bliskiej osoby;
- ✓ dopyta o działania, jakie już wcześniej były podejmowane w celu zmiany sytuacji w rodzinie;
- ✓ opíše miejsce zdarzenia, jeśli jest jego świadkiem;
- ✓ wręczy formularz „Niebieska Karta - B”, który zawiera ważne informacje dotyczące zjawiska przemocy, katalog i opis możliwych przestępstw popełnianych z użyciem przemocy w rodzinie oraz informacje dotyczące praw osób doznających przemocy. Powinny się tam także znaleźć adresy instytucji, organizacji udzielających pomocy na terenie Twojej gminy, z których możesz skorzystać;
- ✓ wypełniony formularz „Niebieska Karta - A” prześle do właściwego zespołu interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy domowej.

Zostaniesz zaproszona/y na spotkanie grupy diagnostyczno-pomocowej, to oznacza, że specjaliści chcieliby poznać Twoją sytuację domową, by wspólnie z Tobą zaplanować najlepsze formy działania i pomocy. Na posiedzeniu tym członkowie grupy diagnostyczno-pomocowej dokonają również analizy sytuacji Twojej rodziny i wypełniają stosowny formularz „Niebieska Karta – C”. W oparciu o wspólnie opracowany „plan pomocy”, który będzie uwzględniał problemy i potrzeby Twojej rodziny, służby pomocowe będą z Tobą współpracować.

Plan może uwzględniać Twoje uczestnictwo np. w grupie wsparcia, działania prawne, pomoc psychologiczną oraz działania adresowane do dzieci.

Pamiętaj !!!

***Twoje bezpieczeństwo i potrzeby są najważniejsze, dlatego aktywnie je zgłaszaj!
Dzięki temu plan pomocy, który stworzy grupa diagnostyczno-pomocowa, będzie
najlepiej spełniał Twoje oczekiwania.***

Działania wobec osoby podejrzanej o stosowanie przemocy

Z osobą, która stosuje przemoc domową, grupa diagnostyczno-pomocowa również przeprowadza rozmowę, podczas której następuje rozpoznanie jej problemów, deficytów i trudności. Ustalony zostanie również plan pomocy. Ważnym elementem tego spotkania jest pokazanie konsekwencji krzywdzenia bliskich, zobowiązanie do zaprzestania stosowania przemocy, wskazanie możliwości pomocy, w tym zaprezentowanie oferty pomocy.

Wszystkie działania podejmowane w związku z realizacją procedury „Niebieskie Karty” są dokumentowane.

W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa dokumenty są przekazywane organom właściwym do prowadzenia postępowania przygotowawczego.

ZAKOŃCZENIE PROCEDURY „NIEBIESKIE KARTY”

Ani osoba doznająca, ani tym bardziej stosująca przemoc nie mogą wycofać procedury „Niebieskie Karty”. Może ona być zakończona wyłącznie przez grupę diagnostyczno-pomocową. Następuje to w dwóch przypadkach:

1. ustania przemocy domowej i uzasadnionego przypuszczenia, że zaprzestano dalszego stosowania przemocy domowej;
2. rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań.

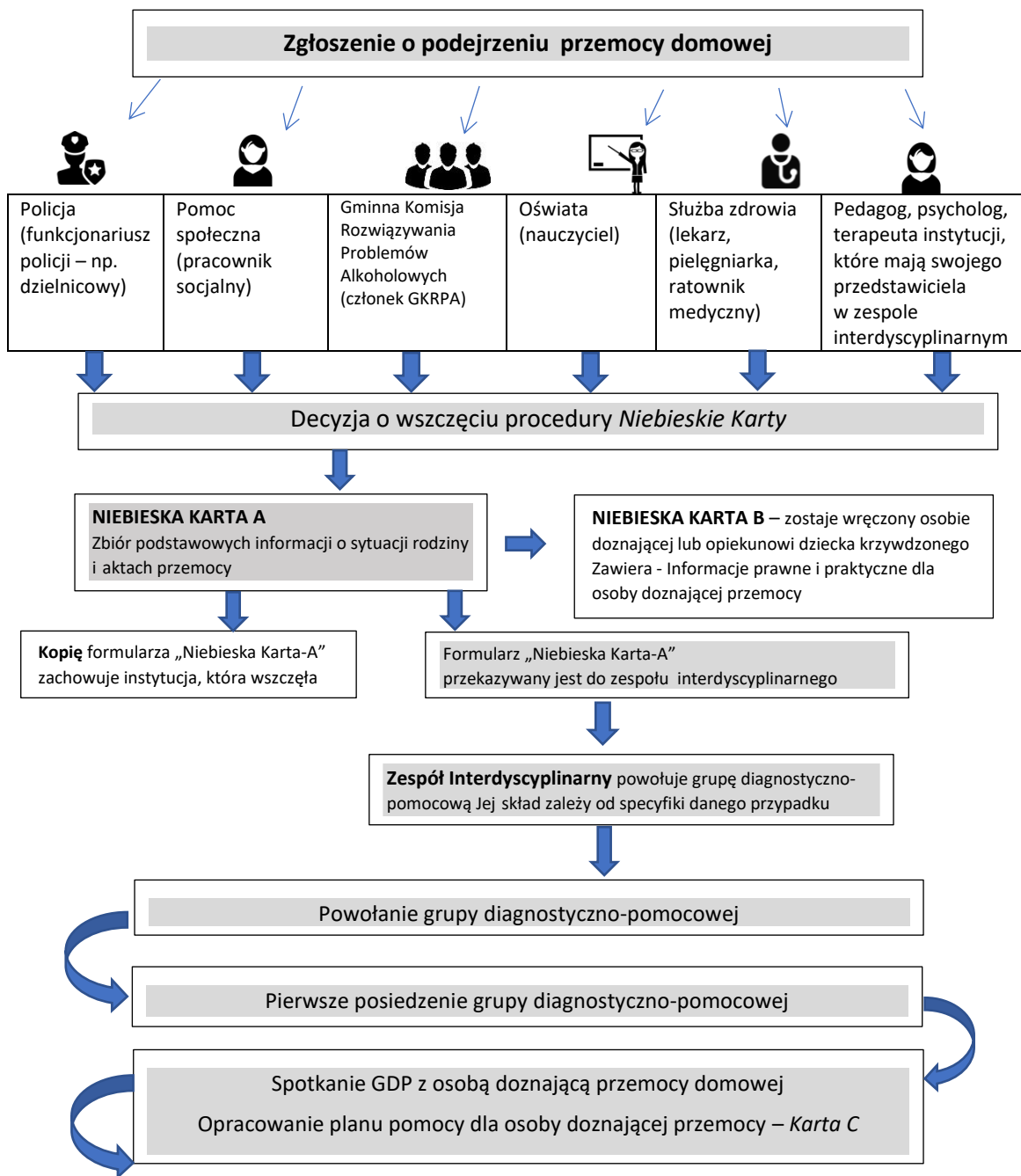
Pamiętaj!!!

Zawsze możesz uruchomić procedurę na nowo, jeśli Twój mąż/żona/partner/partnerka/osoba najbliższa, zacznie na nowo stosować przemoc.

Procedura „Niebieskie Karty” przeprowadzana jest niezależnie od innych rodzajów postępowań, w szczególności postępowania karnego, rodzinnego i jest procedurą pomocową.

W przypadku podejrzenia stosowania przemocy domowej wobec dziecka, czynności podejmowane i realizowane w ramach procedury „Niebieskie Karty”, przeprowadza się w obecności rodzica, opiekuna prawnego lub faktycznego.

Schemat przebiegu procedury „Niebieskie Karty”

DZIECKO KRZYWDZONE W RODZINIE

Przemoc wobec dzieci często pojawia się pod hasłem wychowania, a bicie, poniżanie czy brutalne karanie nazywane metodą wychowawczą. Dziecko od momentu przyjścia na świat i przez wiele kolejnych lat jest osobą bezbronną całkowicie zależną od swoich rodziców. Nie ma szans bronić się przed przemocą. Do prawidłowego rozwoju dziecko potrzebuje miłości i poczucia bezpieczeństwa.

Dzieci wychowujące się w rodzinach, gdzie występuje przemoc, narażone są na dwa rodzaje niszczących doświadczeń:

- celowe wyrządzanie im krzywdy fizycznej lub traktowanie dziecka jak przedmiot i sposób do kontrolowania i wymuszania posłuszeństwa osoby dorosłej,
- stwarzanie środowiska, gdzie dzieci są świadkami przemocy lub jej skutków. Badania dowodzą, że oglądanie aktów przemocy wobec osoby bliskiej ma taki sam wpływ na dzieci jak wtedy, gdyby one same były maltretowane fizycznie, psychicznie, czy wykorzystywane seksualnie. Dzieci często są bezpośrednimi świadkami fizycznej lub psychicznej przemocy.

Przez osobę doznającą przemocy domowej, należy także rozumieć małoletniego będącego świadkiem przemocy domowej wobec osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2. ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej.

Z badań wynika, że oglądanie przemocy domowej ma taki sam wpływ na dzieci, jak fizyczne i seksualne maltretowanie!

Bycie świadkiem przemocy i doświadczenie agresji w okresie dziecięcym, wiąże się w dorosłym życiu z problemami w relacjach w związku, z powielaniem zachowań agresywnych jako formy sprawowania władzy i kontroli nad otoczeniem,

podporządkowaniem go sobie. Poza tym może mieć to odzwierciedlenie w przyjęciu restrykcyjnego, opartego na karach cielesnych systemu wychowawczego wobec swoich dzieci.

Nie bądź obojętny wobec przemocy ! Dobro dziecka zależy także od Ciebie !

Jeśli:

- ✓ wciąż słyszysz płacz dziecka za ścianą,
- ✓ jesteś świadkiem poniżania dziecka przez dorosłych,
- ✓ widzisz dziecko, które jest posiniaczone,
- ✓ znasz dziecko, które jest zaniedbane.

ZAREAGUJ !

Na co zwracać uwagę:

Przemoc fizyczna:

- ✓ dziecko ma widoczne obrażenia ciała (siniaki, złamania, poparzenia, odparzenia, ugryzienia – których pochodzenie trudno wyjaśnić),
- ✓ podawane przez dziecko wyjaśnienia dotyczące obrażeń wydają się nieprawdopodobne,
- ✓ boi się rodzica, opiekuna,
- ✓ wzdryga się, kiedy podchodzi do niego osoba dorosła,
- ✓ zaniepokoić może także zachowanie – dziecko jest: niespokojne, zaleknione, wycofane.

Przemoc emocjonalna:

- ✓ dziecko zachowuje się nieadekwatnie do wieku,
- ✓ samookalecza się,
- ✓ ma problemy ze snem,
- ✓ wykazuje zaburzenia jedzenia (niedojada, nadmiernie się objada, wymiotuje),
- ✓ jest spóźnione w rozwoju fizycznym i psychicznym,
- ✓ moczy się.

Zaniedbywanie:

- ✓ dziecko często jest nieobecne w szkole,
- ✓ popełnia czyny niezgodne z prawem,
- ✓ dziecko ma często brudne ubrania,
- ✓ brak dbałości o higienę osobistą np. dziecko nieprzyjemnie pachnie,
- ✓ nie otrzymuje należytej opieki medycznej, szczepień, okularów,
- ✓ jest ubrane nieodpowiednio do pory roku,

- ✓ zdarza się, że nadużywa alkoholu, narkotyków,
- ✓ brak odpowiedniego nadzoru, pozostawianie dziecka bez opieki,
- ✓ wyrzucanie dziecka z domu.

Przemoc seksualna:

- ✓ dziecko często odmawia przebierania się przy innych,
- ✓ pogorszyło się w nauce,
- ✓ przejawia dziwne zachowania niedostosowane do swojego wieku (np. dużo mówi o seksie, jest nadmiernie rozbudzone),
- ✓ ucieka z domu,
- ✓ ma trudności z chodzeniem, siadaniem, doświadcza bólu intymnych części ciała,
- ✓ jest w ciąży,
- ✓ chore wenerycznie.

Jeśli nie jesteś pewny/a, czy Twoje podejrzenia są słuszne, możesz zwrócić się do instytucji, które mają obowiązek to sprawdzić i udzielić pomocy dziecku, jeśli zajdzie taka potrzeba.

Dlaczego Twoja reakcja jest taka ważna !

Krzywdzenie emocjonalne, fizyczne dziecka czyni ogromne spustoszenie w jego więzi z osobami krzywdzącymi. Powoduje, że czuje się ono niepotrzebne, niedobre, zależne od zaspokojenia potrzeb osób je krzywdzących. Odczuwa stały lęk, nie ma ono bowiem wpływu na częstotliwość czy możliwość wystąpienia przemocy. Wszystkie rodzaje krzywdzenia mogą być bardzo niszczące dla dziecka i obejmują bardzo wiele sfer.

Skupiają się na:

- ✓ zaburzeniach zachowania (agresji, okrucieństwie wobec zwierząt, napadach złości, nadruchości, wagarowaniu, zachowaniach przestępczych);
- ✓ trudnościach emocjonalnych: nasileniu lęku, smutku, złości, wycofaniu, niskiej samoocenie;
- ✓ problemach w funkcjonowaniu społecznym (odrzuconiu przez rówieśników, niezdolności do empatii, osłabionych umiejętnościach społecznych);
- ✓ problemach w funkcjonowaniu poznawczym (słabe osiągnięcia szkolne, opóźnienie w rozwoju intelektualnym);
- ✓ w zakresie zdrowia fizycznego – bezsenności, zaburzeniach jedzenia, oznakach chorób psychosomatycznych, moczeniu nocnym).

Pamiętaj, że może jesteś jedyną osobą, która zauważyła, że dziecko potrzebuje pomocy !

W polskim prawie obowiązuje zakaz stosowania kar fizycznych: osobom wykonującym władzę rodzicielską oraz sprawującym opiekę lub pieczę nad małoletnim zakazuje się stosowania kar cielesnych (Kodeks rodzinny i opiekuńczy art.96¹).

Pamiętaj !!!

W razie zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą domową, również pracownik socjalny zapewnia dziecku ochronę poprzez umieszczenie go

w innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 – kodeks karny, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, lub instytucjonalnej pieczy zastępczej. Decyzję o o której mowa wyżej pracownik socjalny podejmuje wspólnie z:

- funkcjonariuszem Policji,
- lekarzem, ratownikiem medycznym lub pielęgniarką.

Jeśli jesteś rodzicem, któremu zdarza się bić dziecko, szarpać, szantażować, zastraszać – porozmawiaj o swoim zachowaniu z pedagogiem, psychologiem szkolnym, zgłoś potrzebę udziału w warsztatach umiejętności wychowawczych. Albo jeżeli czujesz, że nie radzisz sobie z rolą matki, ojca, a Wasza rodzina nie do końca wypełnia funkcje opiekuńczo-wychowawcze, zgłoś się do ośrodka pomocy społecznej, przydzielą Ci asystenta rodziny. Pomożemy Ci przezwyciężyć trudności związane z opieką i wychowaniem.

Pamiętaj !!! Stosowanie przemocy wobec dzieci często wynika nie z braku miłości do nich, czy trudnych cech charakteru, ale z bezradności, czy braku umiejętności wychowawczych. Tego można się nauczyć.

Telefon 116 111 działa przez 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu, można także zarejestrować się na stronie <https://116111.pl/> oraz napisać wiadomość e-mail.

Zasady **ABCD funkcjonowania Telefonu 116 111:**

Anonimowo - dzwoniąc, nie musisz podawać swojego imienia, nazwiska ani adresu zamieszkania.

Bezpłatnie - połączenie jest bezpłatne zarówno z telefonów komórkowych, jak i stacjonarnych.

Chętnie - konsultanci 116 111 gotowi są rozmawiać o każdej ważnej sprawie. Jeśli będzie to potrzebne, mogą umówić się na kolejną rozmowę.

Dyskretnie - wszystko, o czym powiesz lub napiszesz, zostanie między Tobą, a konsultantami 116 111. Jeśli poprosisz o pomoc w rozwiązaniu Twoich problemów lub zgadzisz się na to, żeby Ci pomóc – konsultanci 116 111 zajmą się tym.

Kim są Konsultanci Telefonu 116 111?

Grupa pedagogów i psychologów dyżurujących przy Telefonie Zaufania dla Dzieci i Młodzieży 116 111. Każdy ma doświadczenie w pracy z osobami w trudnych sytuacjach życiowych i potrzebującymi pomocy. Potrafią słuchać i rozumieją młodych ludzi. Pomagają dzieciom i młodzieży rozmawiając o sprawach

dla nich ważnych i trudnych. Nie dają gotowych rad i rozwiązań. Razem z rozmówcami zastanawiają się, co mogą zrobić, by przezwyciężyć kłopoty i problemy.

Na jaki temat można porozmawiać lub napisać?

- skontaktuj się w chwili, gdy potrzebujesz wsparcia i rozmowy o tym, co jest dla Ciebie ważne lub sprawia Ci kłopot,
- możesz porozmawiać o przyjaźni, miłości, kontaktach z rodzicami, czy problemach w szkole,
- czujesz złość, smutek, zniechęcenie, żal - podziel się tym, co właśnie przeżywasz,
- dojrzewasz i masz związane z tym pytania,
- doświadczasz przemocy lub jesteś w niebezpiecznej sytuacji,
- jest jakiś inny problem, którym chcesz się podzielić.

Konsultanci 116 111 czekają na Twój telefon!

Nie będą Cię oceniać ani pouczać. Wysłuchają Twojego problemu i razem z Tobą zastanowią się nad najlepszym jego rozwiązaniem!

ŚWIADEK PRZEMOCY

NIE BĄDŹ OBOJETNY - REAGUJ !!!

Ogromne znaczenie ma reakcja osób z otoczenia, w którym dochodzi do aktów przemocy domowej. Świadkowie dramatów rodzinnych, których niepokoją krzyki za ścianą, stały płacz dziecka czy ciemne okulary sąsiadki noszone bez względu na pogodę często żyją w przekonaniu, że skoro nikt nie prosi o pomoc to znaczy, że jej nie potrzebuje.

Świadek przemocy domowej to bardzo ważna osoba, ponieważ jest często jedyną osobą, która może pomóc przerwać przemoc.

PAMIĘTAJ ! - Przepisy prawne nakładające obowiązek reagowania:

Zgodnie z art. 304 kodeks postępowania karnego:

- § 1. Każdy, dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub Policję.
- § 2. Instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub Policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa.

Możesz przerwać krąg milczenia! Możesz pomóc!

Jest grupa przestępstw, o których świadek ma **prawny obowiązek powiadomienia organów ścigania**. Jeżeli tego nie zrobi, popełnia przestępstwo określone w art. 240 k.k., za które grozi mu nawet do 3 lat więzienia.

W grupie tych przestępstw znajduje się m.in. zgwałcenie małoletniego lub osoby bliskiej, seksualne wykorzystanie osoby nieporadnej lub upośledzonej oraz wykorzystanie seksualne małoletniego. Informacje, które posiada świadek powinny być wiarygodne, a zatem powinny uzasadniać przypuszczenie, że są zgodne z rzeczywistością.

Co możesz zrobić, jeśli jesteś świadkiem przemocy domowej?

Jesteś świadkiem przemocy domowej? Chcesz to zgłosić, ale nie wiesz jak? Sprawdź, co możesz zrobić.

Ważne jest przede wszystkim to, żebyś:

- ✓ wysłuchał osobę, która doznaje przemocy;
- ✓ uwierzył w to co mówi;
- ✓ zapewnił ją o tym, że ma prawo szukać pomocy;
- ✓ zawiadomił osoby, które zajmują się udzielaniem pomocy w sytuacjach kryzysowych.

Powiadom służby, które przeciwdziałają przemocy domowej lub porozmawiaj z osobą dotkniętą przemocą i przekonaj ją, żeby szukała pomocy. Jeśli w związku z przemocą domową zagrożone jest życie lub zdrowie dziecka, niezależnie od zawiadomienia służb, **zgłoś ten przypadek do sądu rodzinnego**.

- ✓ Zawiadom Policję/Prokuraturę
- ✓ Zadzwoń na „Niebieską Linie”
- ✓ Powiadom Ośrodek Pomocy Społecznej
- ✓ Poinformuj Sąd Rodzinny

Pamiętaj, że osoba krzywdzona może kryć osobę stosującą przemoc domową, ponieważ wstydzi się swojej sytuacji w domu. Może też nie chcieć się przyznać, że doznaje przemocy, gdyż jest zastraszona przez osobę stosującą przemoc. **Nie zniechęcaj się tym, tylko działaj!** Twoja interwencja może zapoczątkować proces wychodzenia z przemocy osoby pokrzywdzonej, ale może też pomóc jej zapewnić bezpieczeństwo.

Pamiętaj, w przypadku biernej postawy świadków przemocy, osoby stosujące przemoc czują się bezkarnie i może nastąpić eskalacja ich zachowań.

Doświadczasz przemocy lub jesteś jej świadkiem nie milcz. Nie musisz się bać! Powiadom o tym policję lub zgłoś się do Ośrodka Pomocy Społecznej. Milcząc wzrasta zagrożenie Twojego zdrowia i życia.

JAK ZGŁOSIĆ PRZEMOC, GDZIE UZYSKAĆ POMOC ?

Pamiętaj, że przemoc nie kończy się sama. Nie ma jednego rozwiązania problemu przemocy, ponieważ każda rodzina jest inna, inni są jej członkowie, inne potrzeby. Aby zatrzymać przemoc najczęściej potrzebna jest pomoc z zewnątrz, np. przedstawiciele służb do tego powołanych – policji, pomocy społecznej itp.

**Na Twoim terenie funkcjonują instytucje udzielające
NIEODPŁATNEJ pomocy
osobom doznającym przemocy domowej:**

Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kolbuszowej – M-G OPS

ul. Obrońców Pokoju 21 a

36-100 Kolbuszowa

tel. 17 2271 133 (pon. w godz. 8⁰⁰-16⁰⁰, wt.-pt. godz. 7³⁰-15³⁰)

e-mail: ops@mgops.kolbuszowa.pl

Forma pomocy:

- ✓ wszczęcie procedury „Niebieskie Karty”;
- ✓ pomoc w sprawach socjalnych i prawnych, w tym poradnictwo socjalne, rodzinne, psychologiczne;
- ✓ pomoc w udzieleniu schronienia osobom doznającym przemocy;
- ✓ wsparcie finansowe i rzeczowe;
- ✓ uruchomienie interwencji kryzysowej,

- ✓ konsultacje psychologiczne (dyżur psychologa w każdą środę od 12³⁰ do 17³⁰, tel. 17 22 71 133 wew. 105)

Komenda Powiatowa Policji w Kolbuszowej - KPP

ul. Plac Wolności 1
36-100 Kolbuszowa
tel. 47 822 13 10 (całodobowo)

Forma pomocy:

Do zadań funkcjonariuszy policji należy:

- ✓ zapewnienie doraźnej opieki osobom doznającym przemocy;
- ✓ zatrzymanie osoby stosującej przemoc, jeśli stanowi ona zagrożenie dla zdrowia i życia innych osób;
- ✓ przyjmowanie zgłoszeń i podejmowanie interwencji.

W czasie interwencji policji masz prawo do:

- ✓ wszczęcie procedury „Niebieskie Karty”;
- ✓ uzyskania doraźnego bezpieczeństwa;
- ✓ informacji gdzie możesz uzyskać pomoc;
- ✓ w przypadku zagrożenia zdrowia i życia, izolowanie sprawcy poprzez areszt lub prawo nakazu natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania lub zakaz zbliżania się do mieszkania i Twojego bezpośredniego otoczenia;
- ✓ podjęcie działań prewencyjnych wobec sprawcy;
- ✓ wszczęcia postępowania w sprawie.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kolbuszowej - PCPR

ul. 11-go Listopada 10
36-100 Kolbuszowa
tel. 17 744 57 59 (pon. w godz. 8⁰⁰-16⁰⁰, wt. - pt. w godz. 7³⁰-15³⁰)
W sytuacjach kryzysowych, poza godzinami urzędowania telefon interwencyjny:
691 162 010

Forma pomocy:

- ✓ wszczęcie procedury „Niebieskie Karty”;
- ✓ pomoc w zakresie prawnym, socjalnym, terapeutycznym, w tym udzielenie konsultacji psychologicznych;
- ✓ spotkania małżeńskie;
- ✓ udział w grupie wsparcia dla osób doznających przemocy;
- ✓ udzielenie poradnictwa rodzinnego;
- ✓ krótkoterminowa terapia kryzysowa;
- ✓ umieszczenie w hostelu Ośrodka Interwencji Kryzysowej.

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych - GKRPA

ul. Obrońców Pokoju 21, 36-100 Kolbuszowa
tel. 17 2271 333 wew. 348

Forma pomocy:

- ✓ wszczęcie procedury „Niebieskie Karty”;

- ✓ jeżeli przemocy w Twoim domu towarzyszy picie alkoholu, możesz zwrócić się do GKRPA z wnioskiem o skierowanie osoby stosującej przemoc na leczenie odwykowe lub uzyskać inną pomoc związaną z nadużywaniem alkoholu przez osobę stosującą przemoc;
- ✓ udzielenie informacji na temat możliwości uzyskania pomocy w środowisku lokalnym;
- ✓ w każdy wtorek w godz. 15³⁰ – 17³⁰ w siedzibie Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej w pok. nr 1 - dyżurują członkowie GKRPA, w razie potrzeby udzielają pomocy oraz wsparcia osobom potrzebującym (tj. osobom nadużywającym alkoholu i ich najbliższym). **tel. w godzinach dyżuru 17 2271 333 wew. 155.**

Komisja rozwiązywania problemów alkoholowych uruchamia w uzasadnionych przypadkach procedurę sądowego zobowiązania do podjęcia leczenia odwykowego. Wniosek o wszczęcie postępowania do komisji może złożyć każda osoba, która posiada wiedzę w tym zakresie

Samodzielny Publiczny Zespół Opieki Zdrowotnej – SP ZOZ

1. Lekarz pierwszego kontaktu
2. Ambulatorium Nocnej i Świątecznej Opieki Zdrowotnej – POZ
3. Izba Przyjęć

ul. Grunwaldzka 4, 36-100 Kolbuszowa

CENTRALA TELEFONICZNA

- 17 2271 222
- 17 2271 322
- 17 7445 513
- 17 7445 515

Forma pomocy:

- ✓ wszczęcie procedury „Niebieskie Karty”;
- ✓ możesz spytać o adresy specjalistycznych poradni lekarskich;
- ✓ udzielanie pierwszej pomocy medycznej, chirurgicznej;
- ✓ możesz poprosić o wystawienie zaświadczenia lekarskiego o doznanych obrażeniach.

Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Kolbuszowej - PPP

ul. 11-go Listopada 10, 36-100 Kolbuszowa

tel. 17 2271 156

Forma pomocy:

- ✓ indywidualna pomoc psychologiczno-pedagogiczna w sprawach dotyczących dzieci, młodzieży i ich rodzin;
- ✓ cykliczne warsztaty edukacyjne dla rodziców;
- ✓ interwencje kryzysowe i mediacje.

Placówki oświatowe w tym: szkolne i przedszkolne na terenie Gminy Kolbuszowa

Forma pomocy:

- ✓ wszczęcie procedury „Niebieskie Karty”;
- ✓ rozmowa z wychowawcą, pedagogiem;
- ✓ objęcie dziecka pomocą psychologiczną/pedagogiczną;
- ✓ porady i konsultacje dla rodziców.

Prokuratura Rejonowa w Kolbuszowej

ul. Tyszkiewiczów 4, 36-100 Kolbuszowa
tel. 15 866 81 92

Prokuratura jest organem państwowym do ścigania przestępstw, możesz tam złożyć:

- ✓ zawiadomienie o przestępstwie znęcania się popełnionym na Twoją szkodę lub na szkodę Twoich bliskich;
- ✓ poprosić o udzielenie podstawowej informacji prawnej;
- ✓ złożyć wniosek o zastosowanie środków zapobiegawczych (nakazu eksmisji lub zakazu zbliżania się);
- ✓ wniosek dot. obowiązku leczenia odwykowego.

Sąd Rejonowy w Kolbuszowej III Wydział Rodzinny i Nieletnich

ul. Tyszkiewiczów 4, 36-100 Kolbuszowa
tel. 17 2277 200 wew. 240

Forma pomocy:

Możesz tam złożyć pozew w sprawach rodzinnych lub wniosek dotyczący spraw opiekuńczych Twoich dzieci.

Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej w Gminie Kolbuszowa - ZI

ul. Obrońców Pokoju 21a, 36-100 Kolbuszowa
Tel. 17 2271 133 wew. 104 (pon. w godz. 8⁰⁰-16⁰⁰, wt.-pt. godz. 7³⁰-15³⁰)

Forma pomocy:

- ✓ koordynowanie działań różnych instytucji,
- ✓ wszczęcie procedury „Niebieskie Karty”;
- ✓ monitorowanie procedury „Niebieskie Karty”;
- ✓ wnioski do Sądu, do Prokuratury,
- ✓ kierowanie osoby stosującej przemoc domową do uczestnictwa w programie korekcyjno-edukacyjnym dla osób stosujących przemoc domową lub programie psychologiczno-terapeutycznym dla osób stosujących przemoc domową;

Podkarpacki Ośrodek Wsparcia

ul. Leszczyńskiego 3, 35-061 Rzeszów
tel. 605 289 682

Pomoc adresowana jest do osób i rodzin z województwa Podkarpackiego. Osoby przyjmowane są po osobistym lub telefonicznym umówieniu się.

Uzyskasz nieodpłatnie:

- ✓ pomoc prawną;
- ✓ pomoc psychologiczną;
- ✓ uczestnictwo w grupach wsparcia;
- ✓ informację o innych formach wsparcia i pomocy udzielanych przez instytucje, działające w systemie pomagania.

Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”

Infolinia bezpłatna – 0 801 12 00 02

www.niebieskalinia.info

Forma pomocy:

- ✓ telefoniczna porada prawna, psychologiczna w zależności od indywidualnych potrzeb;
- ✓ informacja o miejscach pomocy w Twojej najbliższej okolicy;
- ✓ informacja świadkom przemocy;
- ✓ interwencje poprzez bezpośredni kontakt z instytucjami działającymi w Twojej gminie.

Okręgowy Ośrodek Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przepęstwem w

Tarnobrzegu, Aleja Niepodległości 9, 39-400 Tarnobrzeg; tel. 530 100 610,

(koordynator) 530 100 330

Godziny przyjęć: poniedziałek – 8⁰⁰ – 15⁰⁰, wtorek – 8⁰⁰ – 15⁰⁰, środa – 13⁰⁰-20⁰⁰, czwartek – 8⁰⁰ – 15⁰⁰, piątek – 8⁰⁰-15⁰⁰, sobota – 8⁰⁰-13⁰⁰

1) Lokalny Punkt Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przepęstwem w Kolbuszowej

ul. Św. Brata Alberta 3 A, 36-100 Kolbuszowa; tel. 530 380 330

Godziny przyjęć: wtorek – 8⁰⁰-13⁰⁰, czwartek – 14⁰⁰-19⁰⁰,

2) Okręgowy Ośrodek Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przepęstwem w Tarnobrzegu

Aleja Niepodległości 9, 39-400 Tarnobrzeg; tel. 530 100 610,

Godziny przyjęć: poniedziałek - 8⁰⁰ - 15⁰⁰, wtorek – 8⁰⁰ - 15⁰⁰, środa – 13⁰⁰-20⁰⁰, czwartek – 8⁰⁰ - 15⁰⁰, piątek – 8⁰⁰-15⁰⁰, sobota – 8⁰⁰-13⁰⁰

3) Lokalny Punkt Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przepęstwem w Mielcu

ul. M. Reja 1, 39-300 Mielec, tel. 530 380 330

Godziny przyjęć: wtorek – 14⁰⁰-19⁰⁰, czwartek – 8⁰⁰-13⁰⁰

4) Lokalny Punkt Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przepęstwem w Nisku

ul. Mickiewicza 4, 37-400 Nisko, tel. 530 100 710

Godziny przyjęć: poniedziałek – 14⁰⁰-19⁰⁰, środa – 8⁰⁰-13⁰⁰

5) Lokalny Punkt Pomocy Pokrzywdzonym Przepęstwem w Stalowej Woli

ul. Ofiar Katynia 8a, 37-450 Stalowa Wola tel. 530 100 710

Godziny przyjęć: poniedziałek – 8⁰⁰-13⁰⁰, środa – 14⁰⁰-19⁰⁰

Osoby pokrzywdzone przęstwem oraz ich najbliżsi, a także świadkowie przęstw mogą w Ośrodku lub w Lokalnych Punktach skorzystać z nieodpłatnie z różnego rodzaju form pomocy.

Beneficjenci mogą skorzystać z pomocy w formie:

- ✓ całodobowy dyżur telefoniczny;
- ✓ pomoc osoby pierwszego kontaktu w Okręgowym Ośrodku Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przepęstwem oraz w Lokalnych Punktach;
- ✓ pomoc tłumacza w porozumiewaniu się z przedstawicielami organów administracji publicznej, organów ścigania oraz w tłumaczeniu dokumentacji;
- ✓ pomoc prawna, w tym alternatywne metody rozwiązywania konfliktów;
- ✓ pomoc psychologiczna
- ✓ pomoc psychoterapeutyczna i psychiatryczna
- ✓ pomoc materialna, w tym:
 - organizowanie i finansowanie kursów podnoszących kwalifikacje zawodowe,
 - organizowanie turnusów kolonijnych dla dzieci i młodzieży,
 - pokrywanie kosztów żywności lub bonów żywnościowych,
 - pokrywanie kosztów zakupów środków czystości i higieny osobistej,
 - pokrywanie kosztów zakupu bielizny, odzieży, obuwia,
 - pokrywanie kosztów czasowego zakwaterowania lub schronienia.

Poradnik opracowano i wydano w ramach projektu
„Przemocy mówimy NIE w Gminie Kolbuszowa – edycja 2025”,
Programu Oslonowego „Wspieranie jednostek samorządu terytorialnego w
przeciwdziałaniu przemocy domowej jako przemocy ze względu na płeć”

Dystrybucja bezpłatna

Ministra do spraw
Równości

